

SORIN GRECU

POVESTE BAROCĂ

Timpul e-o varză cu mai multe straturi
(apar mereu persoane capabile să-L vadă)
tu doar plimbându-te pe o cețoasă stradă
plutești prin viitorul cu sete de trecut
scanând ale orașului clădiri și caturi –
un artefact geometric cu numeroase laturi
rețele și destine care-au urcat-căzut

iar pentru asta-ți ajunge o singură privire!

doar că în cazul nostru remarci cu osebire
în universul gotic surpat de Dumnezeu
rod al exacerbarii unui aprig Eu
și sufletul mulțimii aflat în părăsire
cum astăzi mult mai liber neurmărit de drone
(smogul le cam obligă în anumite zone
să nu poată zbura) simți totuși energii
în zidurile-astupate - și însumează tone!

acuma tomna` tu care te duci sau vii
lejer prin spațiile obscure de eclipsă
prin suflete la rândul lor anemiate
te lupți de zor să demontezi lăcate

ale fapturilor ce sunt cu Dumnezeuul lipsă!

PARCURGI TĂRÂMUL PUSTIIT

departe de ploaia de cenușă
cu-aceleași grimase o ușă
refuză în continuare să se deschidă
nădejdea - ascunsă la infinit
(ochii închiși fața lividă
ce-oferă impresia că zâmbește)
între timp sastisit
în coadă de pește
lași poezia și rima

arcul monocord izbește:
v-a scăpat Cel de Sus printre dește!

se fac pregătiri de final

purtată de-un gigantic val
majoritatea se logodește cu crima

PE ȚEPEȘ MODE

Răul avortează o nouă ediție de pui vii
și poartă cu el ciudatul cod
acela de transportor al nopții spre zi:
defilează prin fața Domnului ca-ntr-un năvod
diavoli-bătrâni diavoli-maturi diavolași-copii

grandiosul fruct al permutărilor nefirești -
elefanți ai lui Hannibal de care nu-ți ferești
viața ambiental-ornamentală de mutant

subjugată-i deja insidiosului ocupant
și nici n-o-ascunzi - că n-ai cum - în vreun pod

e timpul ca Istoria norodului (prestabilită)
cu-a sa răbdare-acum și ea falită
să facă trecerea direct pe Țepeș mode!

MI-AM CERTAT VISUL

Mi-am certat visul
(un tot mai prost regizor)
c-a ajuns frate cu compromisul:

poartă ochelari de cal
și peste măsură de repetitiv
îmi oferă-un penibil final!

asemeni unui stângaci croitor
batăr un tiv
de imagini habar n-are să coasă
e chiar plecat de acasă
textura lui n-are noimă
dezlânate și fără capac
întâmplările sunt ca o moimă
ce sare din copac în copac

ratează tot ce poate fi ratat
de parcă cineva i-ar fi comandat
să mă bombardeze cu glazură
să-mi dea și capete în gură
apoi trimițându-mă la colindat
pe o cu totul altă planetă
mă obligă să-mi iau rovignetă!

dar mai e ceva - o idee aparte:
în fiecă viz
cu chipul blurat
și pieptul deschis
aceeași moarte
îmi transmite răspicat
să mă bat cu ea parte-n parte!

MORTUL MULTIFUNCȚIONAL

Când făuritorii istorioarelor o pretind
se scoate rapid câte-un mort la mulțime
apoi cinici îl proțăpesc în capul mesii
dar nu-i lăsat nime`
să întrebe: ce se petrece - din ce grind
amărâtul de el a ieșit

de unde naiba vine
din partea mirelui sau a miresii?

cubulețul de unt pe o pâine-l întind -
(mortul) hrănește lumea la infinit

DEVIERE

Falsa poetizare mișună peste tot -
de fapt doar înjură
comisă de indivizi cu impetigo la gură
s-au înmulțit peste măsură
balenele ucigașe
ți-amintești de cruzimile romane
ori de sacrificiile incașe

ai nimerit și tu întâmplător pe lume
chiar la ora închiderii
asemeni unui bețiv într-un local de fițe
însă taman la timp ca să le-observi
traectoria scurtă și-n definitiv comună
zbătându-se în gura Timpului ce consumă
travestiții acestui vodevil cu chirițe

așa că e limpede
timpu-i ostil - de caniculă
și-asemeni urșilor nu ți-ar strica nițică hibernare
inversă - deranjat de mătreața pe care
o simți la reverul cândva impecabil

acum - îmbrăcat în material de dirijabil
și sufletul lipsă
ți-ar prii niște ochelari de eclipsă
să-i vezi cum ies cu toții la soare
din propriile damfuri la calup
depănând amintiri veseloase fără pudoare
scene multiple de împreunări în grup

înainte de biblica năvală în mare

IEȘIRE PE O NOAPTE CLONATĂ

Te scurgi și-n noaptea aceasta
pe străzile orașului Cluj
expus ca de-obicei la năpasta
de-a-ți duce propriul sluj
spre inevitabila mortificare

febril cauți acum o parcare
să-ți odihnești sufletul un minut
de cele încărcate gregare

venite la tine pe parcurs
și te-avertizează de la-nceput
că sufletul lumii s-a scurs

steaua câinelui - aflată sus
luminează deja oameni care nu-s!

MINIADEVĂR

Adevărul tău s-a făcut mic de tot
(nu mai mare decât un pișcot)
în fața altor mușchioase adevăruri
o listă cu apetisante mâncăruri -
hârtie-nghițită pe nerăsuflăte
de către poporu` lui Piticot

după incident însă din păcate
acesta s-a trezit și pe spate
la rândul său anemiă și olog
identic anotimpului slăbănog
în care inima ți se zbate:
ești acum cu existența zălog
și-o răscumperi în multe rate!

Adevărul tău ștanțează cercuri
(joi după marți - a plecat miercuri)
deci începând chiar de azi
mai jos de-atât n-ai cum să cazi!

adevărurile-absolute se întorc
Veriga-ți lucește la râtul unui porc!

PHILADELPHIA

jumătăți de calote ițite prin zid
captivile intricatului mecanism
guri scâlâmbe - de sine stătător organism
imploră portaluri ce rând pe rând
cu viteza unui gând
brutal-persiflant în fața lor se închid

militarii zac asemeni cloștelor pe butoane
încotoșmănați în salopete șui
avortații lumii nimănui

sau poate ai romanelor lui Jules Verne
meșteresc prin tunelul de la CERN
și caută piese de schimb

trupurile noastre - niște albe crutoane
ronțăite de-arătări fără nimb

POEM VENTRILOC

S-au umplut câmpii de ventriloci
ei continuă după obicei să nu facă nimic:
dublu limbaj
teatru noh combinat cu loz în plic
iluzia că ești lăsat la infinit să joci
într-o plutire fără declic

estimp și divinul tangaj
anunță c-am luat-o deja în freză
iar jocul ăsta ciudat cu pareză
totală sau pe o parte
i-un mizilic -

inegalabilul iz de moarte

SALT

Nu știi de ce de la o vreme
ignori prezentul care veșnic geme
și-n timpul dilatat cum o peltea
îți pare la-ndemână viitorul!

numai călcând un prag pe care-l crezi
cu sufletul și mintea vei stârni cirezi
de gânduri salvatoare peste corul
trăirilor obscure ce au sosit deja!

